

Esquerra Republicana de Catalunya - Els Verds

Xavier Sàez

Malfinances municipals, malfinances del govern

L'insuficient finançament ajuda a entendre la situació econòmica de la Paeria, tot i que no n'és la causa principal. Que el finançament dels Ens locals és totalment deficitari és un fet incontestable. Que els ajuntaments han hagut d'assumir competències que no els pertocaven i que a més els han representat fins a un 30% dels seus pressupostos en despesa supletòria no finançada per l'Estat ni la Generalitat, també. Que la participació dels ajuntaments en els pressupostos de

L'insuficient finançament ajuda a entendre la situació econòmica de la Paeria, tot i que no n'és la seva principal causa

L'Estat i en la despesa global s'haurà de com a mínim duplicar, també. Que, en part, els ajuntaments s'han hagut d'endeutar per fer front a aquests dèficits, també. Tot això és cert. Però també és cert que si disposéssim del concert econòmic (algú va negociar l'Estatut i el continua trobant vàlid avui), els ajuntaments del nostre país, com els d'Euskadi o Navarra, tindrien prou recursos per fer les inversions necessàries i per tenir un finançament satisfactori.

Com també és cert que l'absència d'un sistema adequat de finançament hipoteca i lliga de mans els nostres ajuntaments, tot i que això no pot servir en cap cas per justificar la situació del deute municipal i de l'estat de tresoreria de la Paeria de Lleida. En aquest cas, la principal raó cal anar a buscar-la en una pèssima gestió econòmica, pensada només en l'obtenció de rèdits electorals. Contra això també cal lluitar-hi, per dignitat i higiene democràtica.

Partit Popular

Pilar Arnalot

Finances locals: l'esforç de tots

Encara que sigui l'Ajuntament el que executi les demandes socials plantejades pels lleidatans, no hem de perdre de vista que totes les actuacions municipals es paguen amb els diners de tots; per aquest motiu és fonamental per a nosaltres exercir un control exhaustiu de com es gestionen els diners que ens recapten. Un model de

El model del Partit Popular es basa en aconseguir els objectius sense que la butxaca dels ciutadans ho noti

gestió municipal per seguir és aquell que permet i afavoreix potenciar la ciutat sense que això representi un excessiu esforç fiscal per part dels contribuents. Precisament, l'Ajuntament de Lleida es troba ofegat amb el seu deute, que li impedeix satisfer totes les inquietuds dels ciutadans i alhora obliga els lleidatans a ser els sisens de tot Espanya a pagar més impostos; aquest és el model de gestió socialista a la Paeria, encapçalat pel senyor Siurana. No es pot permetre de cap manera que, essent dels qui paguen més, siguem els qui estan més endeutats.

El model del Partit Popular es basa en aconseguir els objectius sense que la butxaca dels ciutadans ho noti; nosaltres hem aconseguit la supressió de l'IAE i estem preparant la segona baixada de l'IRPF sense que les necessitats dels ciutadans se'n ressentin, quedant plenament assegurades.

Des del Grup Municipal del Partit Popular no oblidem, al mateix temps, millorar Lleida, i l'esforç dels lleidatans per aconseguir-ho.

Convergència i Unió

Josep Giné

Finançament de les hisendes locals

L'actual govern del Partit Popular a Madrid, amb la seva política d'improvisació en la supressió de l'impost de l'IAE (Impost d'Activitats Econòmiques), ha perjudicat les finances dels ajuntaments, sobretot per no fer-ho de manera programada i permetre a aquests ajuntaments adoptar les mesures pertinents. I amb la llei del dèficit zero ha arrodonit la feina, creant una veritable situació de crisi en les finances dels nostres ajuntaments.

L'alcalde de Lleida, Antoni Siurana, i el seu equip aprofiten el desencert del govern del PP per justificar l'endeutament generat per la seva mala gestió. El nostre ajuntament és el més endeutat dels ajuntaments de Catalunya de més de 50.000 habitants, i l'endeutament supera el 124% dels seus ingressos, per la qual cosa s'ha vist obligat a fer un refinançament dels seus crèdits a trenta

L'alcalde de Lleida i els seu equip aprofiten el desencert del govern del PP per justificar l'endeutament generat per la seva mala gestió

anys per disminuir la seva despesa financera anual, però augmentant la despesa financera total.

En definitiva, la supressió de l'IAE, la llei de pressupostos de dèficit zero, no ha perjudicat els ajuntaments de la dimensió de la ciutat de Lleida, sinó els petits ajuntaments.

El que ha perjudicat la Paeria de Lleida ha estat la mala gestió de l'equip de govern, essent capdavanter de l'endeutament públic a Catalunya.

Iniciativa per Catalunya - Verds

Francesc Pané

Qui tem els ajuntaments?

Podríem començar dient penjaments d'aquesta iniciativa del govern del PP a propòsit de l'enganyosa retirada de l'IAE, una de les bases més consistents fins ara del finançament dels ajuntaments. Per a què? Tot plegat està més que debatut. No sé si s'arribarà a un acord prou satisfactori entre la FEMP i el

L'ajuntament ha de donar satisfacció a les necessitats més immediates dels seus veïns i veïnes

govern de l'Estat. Però sabem que, amb o sense acord, els municipis continuaran sofrint tensions econòmiques i la pressió dels veïns. M'hi jugo el nas.

Un dia l'Alcalde de Lleida va ordenar als seus serveis econòmics que dissenyessin un dibuix estadístic de quanties en despesa: en un color les d'aquells serveis que la Paeria havia de prestar per llei; en un altre, les inversions reals, pròpies del municipi, i en un altre, les despeses derivades de prestacions de serveis que no eren obligatòries per a un ajuntament. El panorama de l'Arc de Sant Martí era contundent. La Paeria gasta gairebé la meitat del seu pressupost en serveis complementaris –no obligatoris– o suplint aquells que haurien de donar altres administracions. A tot arreu és així. I no pot ser altrament. L'Alcalde es dolia d'aquest desequilibri. Jo crec, al contrari, que és motiu de satisfacció. L'ajuntament ha de donar satisfacció a les necessitats més immediates dels seus veïns i veïnes, encara que no li arribin diners per a aquestes satisfaccions. Ni el PSOE ni, ara, el PP –ni, és clar, el govern de CiU– no han vist mai amb bons ulls l'administració local. Com si fos alguna cosa així com la rival de les polítiques estatals o autonòmiques. I és per això que mai cap partit governant no ha plantejat una "Llei d'Hisendes Locals" adequada a la realitat municipal. Per quina raó els ajuntaments han d'actuar per compte de l'Estat o de l'autonomia i, en canvi, han de sofrir déficits crònics en els seus balanços?

Però encara més greu que aquesta negativa a un correcte finançament de les hisendes locals és la incapacitat dels governs de descentralitzar la seva gestió en benefici dels ajuntaments –més pròxims a les realitats diàries i personals– i d'acceptar una àmplia autonomia per als municipis en base al principi de la subsidiarietat, que és no solament un principi moderns, sinó profundament democràtic i dinàmic.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Antoni Siurana

Una llei electoralista

La reformada Llei de les Hisendes Locals, que, segons havia promès el govern, resoluria el problema del finançament dels ajuntaments, no ha complert, ni de bon tros, aquest objectiu. De fet, l'objectiu real de la Llei ha estat la supressió, per a una part dels contribuents, de l'obligació de contribuir per l'activitat econòmica que empreses i professionals fan al municipi, l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE).

Resulta sorprenent que algú, el govern, i el partit del govern, de Madrid en aquest cas, defensi la no-contribució a la seva ciutat d'aquells qui tenen un negoci. Evidentment, els contribuents beneficiats restaran agraïts. El govern, en conseqüència, espera els seus vots. Per contra, no estarem agraïts la resta de ciutadans que hauran de compensar, amb el pagament d'impostos indirectes, el que altres s'estalvien de pagar. La reforma de la Llei suprimint l'IAE significa que el que abans pagaven uns pocs ara ho pagarem entre tots.

Amb unes negociacions a Madrid, hem aconseguit que l'Estat compensi els ajuntaments per la pèrdua d'aquests ingressos. És a dir: quedar-nos igual. Però en altres impostos com el de béns immobles (IBI) o la participació dels ajuntaments en els ingressos de l'Estat, la nova Llei porta per un camí que condueix a la pèrdua de recursos econòmics. Sense cap compensació. Per tant, una vegada més, esperen que ens ho pagarem nosaltres.

La reforma de la Llei suprimint l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) significa que el que abans pagaven uns pocs ara ho pagarem entre tots

En definitiva, la nova Llei no resol el problema endèmic dels ajuntaments: la disposició dels recursos suficients per oferir els serveis que els ciutadans reclamen.

Es tracta d'una política clarament orientada a la disminució del paper dels ajuntaments en la despesa pública. Encara més, es tracta de limitar, un cop més, la despesa pública. I, per tant, els serveis públics. Els serveis que són de tots. La política de la dreta de sempre.

FAVLL (Federació d'Associacions de Veïns de Lleida)

Josep Barberà Morrerres

Per una societat més justa, una política fiscal responsable

En els darrers temps hem guanyat en progrés, però aquests avenços no ens han dut a intensificar el nostre compromís social, sinó que la tendència ha estat cap a l'individualisme. Malgrat tot, el voluntariat i l'associacionisme continuen creixent any rera any, com una nova forma de participació

L'envelliment és un indicador demogràfic que en avisa del creixent percentatge de població gran en la nostra societat.

en el col·lectiu. D'aquí que, llevat que ens trobem davant catàstrofes que remoguin la consciència col·lectiva com ara el cas actual del Prestige, la imposició fiscal esdevé l'única

manera de contribució del ciutadà/na. Una altra qüestió és que hagi de ser l'única font de finançament i l'administració local es troba omplint uns buits que, si bé no li pertoquen, li són reclamats pel veïnat.

No reconèixer aquesta realitat des de l'Estat —és a dir, assignar recursos estatals als municipis— és condemnar les entitats locals al dèficit perpetu. Cal, doncs, reivindicar l'assignació dels impostos estatals a les despeses locals, i continuar exigint a l'Ajuntament la màxima optimització dels seus recursos (generació de beneficis per part de les empreses municipals, una política d'endeutament equilibrada, etcètera).

Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local de Lleida

Josep Maria Sentís

Sistema de finançament de les entitats locals

El col·lectiu dels secretaris, interventors i tresorers d'administració local a favor d'un sistema d'administracions municipals amb autonomia, poder públic i suficiència econòmica, valora positivament l'inici d'un procés de discussió sobre el sistema de finançament de les entitats locals. Considerant legítima qualsevol proposta de finançament que garanteixi el compliment dels principis constitucionals de suficiència i autonomia, el sistema tributari local ha de donar resposta a les obligacions i necessitats de les entitats locals mitjançant un sistema just de distribució de la càrrega tributària, basat en els principis d'igualtat i progressivitat. El principi de seguretat jurídica exigeix la màxima cura tècnica en tot el procés legislatiu d'elaboració i aprovació

d'una normativa de caràcter tributari que hauran d'aplicar totes les entitats locals i afectarà el patrimoni de molts ciutadans. En aquest sentit caldria que:

- aquest procés es fes amb el màxim consens possible i amb l'acord de les entitats municipalistes.
- la nova regulació gaudeixi de la precisió tecnicojurídica que permeti una eficaç aplicació i es resolguin imprecisions del vigent sistema tributari local que han generat inseguretats i alta conflictivitat administrativa i judicial.
- qualsevol sistema que estableixi tributs de titularitat i gestió municipal, ha de posar a disposició de l'administració local els mitjans i elements d'informació tributària que permetin una eficaç gestió i inspecció tributàries.